

СТАНОВИЩЕ

За

Дисертационен труд на тема:

„Политическият PR между партиите и реалиите в европейска България - социологически предизвикателства”

Докторант

Анелия Стефанова

Дисертационният труд е първото по рода си социологическо изследване на дейността на политическия PR в България, което само по себе си е вече успех.

Темата на дисертацията е изключително актуална. На анализ е подложена една дейност, дейността на PR, която оказва голямо влияние върху политическия живот на страната и върху поведението на гражданите.

Докторантката показва добро познаване на историята и теорията на PR, което и позволява теоретически компетентно да направи критичен анализ на PR в България. За целта на анализа тя използва и редица изследователски методи като анкетата, контент-анализа и интервюто, така че както самия анализ, така и направените изводи и препоръки са солидно обосновани.

Липсата на средства принуждава не само докторантите, но и утвърдени изследователи да прибегват до качествените методи в социологията като основни методи за набиране на информация.

В това отношение истински изследователски успех на докторантката са взетите интервюта от едни от най-видните представители на политическия елит у нас като Негово Величество Симеон Сакскобургготски - министър-председател в периода 2005-2009 г. , Соломон Паси - министър на външните работи в правителството на Симеон Сакскобургготски от 2001 до 2005г. От 1992 г. до 2001г. председател на Атлантическия клуб в

България, Стефан Софиянски - кмет на София (1995-2005) и министър-председател на България в служебно правителство на България (1997). и Станимир Илчев – депутат и евродепутат от листата на НДСВ в периода 2005-2007 година и в периода 2009-2014 година.

Обобщавайки информацията от интервютата, контент-анализа и анкетата докторнтката разкрива положителните ефекти от въвеждането на институцията на PR в политическия живот на страната. Демократизацията на обществено-политическия живот, изграждането на многопартийна система и особено присъединяването на България към Европейския съюз налага нови комуникационни модели за взаимодействие между партиите и обществото, нови начини на участие на страната в политическия живот на европейската общност.

Същевременно липсата на политическа култура в страната, слабото гражданско общество и острото идеологическо съперничество между партиите, борещи се за власт на всяка цена, изкривява цивилизованото използване на PR, принуждава специалистите към използване на похвати от арсенала на „черния” PR. Фабрикуването на „опорни точки”, манипулацията на общественото мнение чрез дезинформации, включително и с мащабни мероприятия за дискредитиране на политическия противник, каквато беше акцията в деня на размисъл на изборите от 1913 г. с измислената конспирация по тайно напечатани бюлетини, използването на тролове, използването на компромати и т.н. свидетелства за незрялостта на демократичния живот у нас, което рефлектира и върху отрицателния имидж на PR у нас. Не на последно място е и недостатъчната подготовка на някои от специалистите и неспособността им ефективно да използват нови медии за връзка с обществеността.

Всичко това води до една не особено положителна картина на съвременния български PR. „Специфичната йерархична мрежова

структура, каквато е политическата система в България седем години след влизането на страната ни в Европейския съюз и дванайсет години след въвеждане на професията специалист „Връзки с обществеността“, ни показва, че комуникационният обмен между PR и политическите партии не е ефективен, не е гъвкав и не отговаря на изискванията на дигиталната среда.

Налице е остра необходимост от нова и съвременна информационна политика на PR и на политическите партии, тъй като публичният образ и общественият авторитет на българските политици съществено се различават от собствените им представи за самите тях.

Негативните оценки на гражданите за работата на политическите партии и PR в по-голяма степен се дължат на непознаване на дейността им...”

Дисертационният труд има и практическо значение, защото в него се предлага една нова медия в областта на политическия PR, а именно **„специализиран комуникационен портал в сайта на Народното събрание**, където отделните политическите партии и централи у нас да се представят, да се координират, да осъществяват диалог при вземането на кардинални решения за България.”

Дисертатката много добре е защитила иновационното си предложение. Показала е каква трябва да бъде структурата на портала, какви връзки да бъдат изградени между него и различните институции и дава разгърната обосновка на начина, по който би функционирал електронния портал като център на една разгърната нова политическа мрежа.

Същевременно искам да подчертая, че новата структура е добър комуникационен модел, който би изиграл положително значение в усъвършенстването на работата на PR само ако се промени съдържанието, морала, етичните норми, от които да се ръководи политическия живот в страната ни.

След един период на ожесточено конфронтация, който се отрази негативно върху работата на PR, днес има надежда, че пред лицето на задълбочаващата се социално икономическа криза в страната, политическите партии са извлекли поука и показват тенденция да се върнат към цивилизовани форми на политическа борба и желание да се съобразяват с европейската комуникационна култура, основана на плурализъм, доверие, честност и прозрачност.

От тази гледна точка, предлаганият комуникационен портал наистина има шанс да се осъществи и да помогне за изграждане на една нова политическа култура в страната ни.

Напълно приемам посочените в дисертацията приноси и препоръчвам на уважаемата комисия да присъди на дисертантката степенът доктор.

10.11. 2014 г.

Доцент:

/Иван Евтимов/